

Talepapir

Arrangement: Samråd om integrationsydelse og fattigdom
Hvornår: 26. marts 2019

**Udlændinge- og
Integrationsministeriet**

25. februar 2019

Sags nr. 2019 - 3141
Akt-id 667329

DET TALTE ORD GÆLDER

Samrådsspørgsmål V

Hvordan forholder ministrene sig til forskernes udtalelser i artiklerne » Forskere: Integrationsydelsen har skabt en ny fattigdom i Danmark« og »Organisationer advarer: Den nye integrationsydelse forhindrer forældre i at varetage barnets tarv«, i Information den 16. og 19. februar 2019? Mener ministrene, at det er forsvarligt, at en dansk regering i en tid med økonomisk stabilitet, og hvor vi aldrig har været rigere, vælger at lade mennesker i Danmark leve i fattigdom?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Carolina Magdalene Maier (ALT).

Indledning:

- Tak for ordet og lejligheden til – endnu engang – at drøfte integrationsydelsen her i udvalget.
- Det er jo ikke længe siden, at vi sidst har drøftet integrationsydelsen. Men det skal da bestemt ikke hindre os i at gøre det igen.
- Nu synes jeg sådan set ikke, at Informations artikler bringer noget afgørende nyt til bordet. Ja, integrationsydelsen er lav. Lavere end kontanthjælp. Og nej, der er ikke så mange penge at rutte med. Det vidste vi alle sammen godt i forvejen. Og det er jo sådan set heller ikke meningen.
- Historien er den, at den tidligere S-ledede regering afskaffede starthjælpen i 2011 med det resultat, at det stort set ikke kunne betale sig at arbejde for nytillkomne. Det sendte simpelthen det signal, at her i Danmark kan man bare leve af overførselsindkomst – år efter år.
- S gik i 2011 til valg på at afskaffe de såkaldte fattigdomsydelser, og så vidt jeg kan se, går de også til

valg på at sætte ydelserne til flygtninge op ved det kommende valg, selvom det er gemt væk under fængende valgtemaer om en ydelseskommision, så man undgår enhver konkret debat.

- V-regeringen genindførte som det første integrationsydelsen, da den tiltrådte i 2015. Det var ét af de helt afgørende tiltag for at understøtte en udvikling, hvor færre kommer til landet, og hvor dem, der kommer, skal bidrage – og ikke bare parkeres på overførselsindkomst. Og det er jeg stolt af.
- Men skal vi gå tilbage til den forrige regerings høje velfærdsydelser, hvor man kunne komme til Danmark og leve et behageligt liv på overførselsindkomst? Eller skal vi give nyankomne flygtninge og familiesammenførte et venligt skub, der får dem til at bevæge sig i retning af arbejdsmarkedet frem for at satse på et passivt liv på offentlige ydelser?
- Se, det er ret besat en politisk diskussion. Men det er en diskussion, som jeg altid gerne tager.

- Jeg vil derfor godt starte med at opridsse årsagen til, at regeringen valgte at indføre integrationsydelsen.
- Da vi overtog regeringsmagten i 2015, stod vi med en udlændinge- og integrationspolitik, der mildest talt sejlede: Alt for mange flygtninge strømmede ind over grænsen. Alt for mange flygtninge og indvandrere fra ikke-vestlige lande stod uden for arbejdsmarkedet. Og alt for mange var på offentlig forsørgelse.
- Den massive tilgang af asylansøgere til Danmark, vi oplevede i 2015, skulle bremses. Og vi skulle sikre et stærkere økonomisk incitament for flygtninge og andre nyankomne til at komme i arbejde.
- Så da vi overtog regeringsmagten i juni 2015, var vores allerførste tiltag også at indfri det løfte, som vi gav i valgkampen, nemlig at bringe udlændinge- og integrationspolitikken tilbage på sporet. Og med indførelsen af integrationsydelsen tog vi faktisk hånd om to meget vigtige udfordringer på én gang:

- For det blev på en gang mindre attraktivt at søge asyl i Danmark. Og samtidig blev det mere attraktivt for nyankomne at arbejde.
- Og ser vi på udviklingen, så er det kendt stof for de fleste, at den i dén grad er vendt på hovedet: langt færre asylansøgere kommer hertil [fra 21.316 i 2015 til ca. 3.500 i 2018], og langt flere nyankomne flygtninge og familiesammenførte kommer i arbejde [fra 21 pct. i 2. kvartal 2015 til 43 pct. i 4. kvartal 2018].
- Og det er selvfølgelig ikke alene på grund af indførelsen af integrationsydelsen – det er jeg sådan set udmærket klar over. Men jeg vil vove at påstå, at den har gjort en afgørende forskel.
- For med indførelse af integrationsydelsen er det både blevet mindre attraktivt at søge asyl i Danmark – og det er blevet mere attraktivt for nyankomne at komme i arbejde.
- Jeg mener helt grundlæggende, at den bedste vej til en vellykket integration i Danmark går gennem arbejdsmarkedet.

- Og man skal huske på, at pointen med integrationsydelsen jo netop er, at det ikke er en ydelse, som man skal modtage i årevis – den er og skal ikke være en sovepude, så man kan leve en behagelig tilværelse for andres skatte kroner år ud og år ind.
- Tværtimod skal det altid kunne betale sig at arbejde og bidrage til samfundet. Beskæftigelse – ikke høje offentlige forsørgelsesydelse – er efter regeringens opfattelse det bedste værn mod dårlig integration, mod negativ social arv og mod, at ens børn vokser op i et parallelsamfund med helt andre normer og værdier.
- Og kerer man sig om børnenes tarv, så er det altså alt afgørende, at forældrene kommer i arbejde og ikke bliver fastholdt i passivitet uden at tage del i samfundet på en behagelig høj overførselsindkomst.
- Derfor finder jeg det faktisk også lidt paradoksalt, at flere af partierne i oppositionen – bl.a. spørgerens – er for Integrationsgrunduddannelsen ”IGU’en”, men imod integrationsydelsen.

- For mens man åbenbart godt kan se det fornuftige i, at flygtninge og familiesammenførte uden de rette kvalifikationer får en trædesten til det danske arbejdsmarked i et IGU-forløb, så ønsker de selvsamme partier at give en så høj velfærdsydelse, at man får flere penge mellem hænderne ved at sidde passivt derhjemme end ved at tage et IGU-job. Og hvis det bliver realiteten, kan vi lige så godt lukke IGU-ordningen.
- Hvis vi fx tager en enlig forsørger på integrationsydelse med to børn, ja så får vedkommende efter den reducerede ydelser i 2020 700 kr. ekstra om måneden ved at komme i IGU-forløb på det offentlige område. Hvis den pågældende derimod var på kontanthjælp, så ville han eller hun tabe 800 kr. ved at tage et IGU-job i det offentlige.
- Jeg har tidligere afvist at gå ind i en diskussion om en fiktiv fattigdomsgrænse, hvor et beløb under et eller andet niveau kategoriseres som fattigdom. For det forhindrer bare en saglig diskussion om leve-

vilkår her i landet, og hvad det er, vi bør gøre for at hjælpe og motivere til en god tilværelse i Danmark.

- Efter regeringens opfattelse, så er svaret på at hjælpe mennesker ikke at give dem så meget i overførselsindkomst, at de bliver på overførselsindkomst. Det er ikke godt for hverken dem eller for deres børn.
- Integrationsydelsens størrelse skal efter regeringens opfattelse både indeholde et ekstra incitament til hurtigst muligt at komme videre i tilværelsen og ud på arbejdsmarkedet – men hjælpen skal naturligvis også sikre modtagerne et tåleligt leveniveau. Det er en balance, men jeg synes sådan set, at vi har ramt den balance meget godt.
- Og her skal man igen huske på, at integrationsydelsen – eller selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen eller overgangsydelsen, som den jo skifter navn til ved årsskiftet – udgør det underste og ikke mindst et midlertidigt sikkerhedsnet i Danmark.

- Og det bringer mig så videre til sidste del af spørgsmålet: ”Er det forsvarligt i en tid med økonomisk stabilitet og rigdom at lade mennesker i Danmark leve i fattigdom?”
- Jeg vil gerne vende spørgsmålet om: Mener spørgeren, at vi som samfund kan være bekendt at trække på skuldrene og parkere folk på høje velfærdsydelser uden incitament til at komme i arbejde?
- Jeg ved godt, hvad min holdning er: Jeg mener ikke, at vi kan byde børn at vokse op i parallelsamfund. Hvor mor og far sidder i sofaen og ser Al Jazeera, dag ud og dag ind, afsondret fra det danske samfund.
- Børnene skal vokse op med forældre, der aktivt bidrager til samfundet. Som forsørger sig selv og deres familie. Og som er aktive rollemodeller for deres børn, som også skal tage aktiv del i det danske samfund. Og her er integrationsydelsen altså en god motivation til hurtigst muligt at komme i arbejde.

[Afrunding]

- Så for at runde af: Det er regeringens holdning, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, og det mener jeg så absolut, at integrationsydelsen er med til at sikre.
- Og formålet med de nye ydelsesnedsættelser for visse grupper er netop at styrke incitamentet til at tage et arbejde for alle grupper – også for forsørgerne, der jo har et ansvar for deres børn.
- Min forventning er da også, at endnu flere flygtninge kommer i job. Og det er ganske enkelt godt for det enkelte menneske og deres familier – og det er godt for Danmark.
- Tak for ordet.